

Jézus Krisztus és Szűz Mária Szent Szívének való felajánlás

„A világot (egyházközségünket) Szűz Mária Szeplőtelen Szívének felajánlani annyit jelent, hogy ennek az Édesanyának szószólasával mi magunk járulunk az élet Forrásához, mely a Golgotán fakadt. E forrásból szakadatlanul folyik a megváltás és a kegyelem. E forrás állandó elégtételt ad a világ bűneiért. Belőle ered folyamatosan az új élet és az új szentség.

A világot az Édesanya Szeplőtelen Szívének felajánlani annyit jelent, hogy újból Krisztus keresztje alá állunk, igen ezt a világot a Megváltó átszűrt Szívének ajánljuk fel, hogy ismét a megváltás Forrása legyen. A megváltás hatalma messze felülmúlja az emberben és a világban lévő gonoszság minden formáját.”

II. János Pál pápa Fatimában, 1982-ben elhangzott beszédéből

Szentatyánk Názáretben ünnepelte Jézus fogantatásának 2000. évfordulóját. Áhitattal imádkozott az angyali üdvözlés templomában azon a helyen, ahol Szűz Mária a Szentlélektől foganta Jézust, és ahol valójában együtt kezdett dobogni a két Szent Szív.

Az utóbbi években egyre több plébánia közösség lett felajánlva hazánkban Jézus és Mária Szent Szívének.

Hogy a felajánlás életté váljon, jó akár naponta, de legalább az évfordulón szeretettel megújítani. Figyelemre méltó, hogy ebben a jubileumi esztendőben a két Szent Szív úgy köti össze szimbolikus hídként az első és második félét, ahogy a második és harmadik évezredet összeköti a két nagy világfelajánlás:

a Jézus Szentséges Szívének szóló 1899-ben és

a Szűz Mária Szeplőtelen Szívének szóló 2000. október 8-án, amikor majd II. János Pál pápa a Szent Szív oltalmába helyezi a harmadik évezred Egyházát.

A felajánló ima

Születésed kétezredik évfordulójának, a nagy jubileumnak, az egész teremtett világ örömnepének alkalmából fordulunk Hozzád, édes Jézusunk!

Csodálatos, hogy mily közel jöttél hozzánk, mindenek Teremtője és Ura, önmagad kinyilatkoztatásában, amikor áthidaltad a Teremtő és a teremtmény között lévő távolságot. Mily kifürkészhetetlen és felfoghatatlan a Te jóságod az ember iránt! Végtelen szeretetedben, édes Jézusunk, fogantattál a Szentlélek erejéből és e világra születted a Názáreti Szűz által.

Az egész teremtés és mi, halandó emberek e nagy ajándéknak örülünk, melynek a Szentlélek által lettünk részesei, mert: „úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta oda” (Jn 3,16).

E szent misztériumot szemlélve köszöntünk téged, ó Szűz Mária, aki az Úr fönséges Anyja lettél! Üdvözlégy, Szent Szűz, aki Szeplőtelen Szívedbe fogadtad és e világra hoztad Jézust!

Aldott légy, Istenünk, aki az Ige megtestesülése által új szövetséget, új szerződést kívántál kötni az emberekkel, amit a Szentlélek erejében egyesült két Szent Szív által hoztál létre.

Hozzátok fordul ma egyházközségünk minden jóakarátú emberrel együtt, Jézus és Mária Szent Szíve! Jöjjetek segítségünkre! Ti ismeritek minden örömünket, szenvedésünket és reményünket, hallgassatok meg kiáltásunkat, melyet a Szentlélek indítására a Ti Szívetekhez intézünk. Fogadjátok kegyesen felajánló imánkat, melyben a Ti Szívetekre szeretnénk bízni plébániánkat, papjainkat, templomainkat, híveinket, életünket és jövőnket. Tekintsetek szeretettel azokra is, akik ma nem tudtak itt jelen lenni. Segítsetek megújulnunk a szeretetben az imádságban és a bűnbánatban, a szentmisén való részvételben és az apostolkodásban! Védjétek meg családjainkat, fordítsátok a szülők szívét a gyermekek felé és a gyermekek szívét a szülők felé!

Változtassátok szeretetté és irgalommá az emberek szívében lévő gyűlöletet és erőszakot! Segítsetek, hogy minden ember szívesen egyesüljön Szent Szívetekkel a szeretetben és a szenvedésben!

Töltse be egyházközségünket és országunkat, az egész világot e felajánlás visszhangja, és legyen a remény és a béke szava minden ember számára!

A dicsőséges Szentháromság, égi Édesanyánk, minden szent és szent angyal színe előtt felajánlom Jézus Szent Vérének érdemeivel egyesítve

*Jézus Szentséges és Irgalmas Szívének,
Szűz Mária Szepőlőtelen és Fájdalmas Szívének,
a Szentlélekben egyesült két Szent Szívnek*

egyházközségünket, papjainkat, a szerzeteseket és szerzetesnőket, templomainkat, híveinket, családjainkat és az egyházközség területén lakó minden embert. Kérjük, vegyetek szerető pártfogásokatokba, fogadjatok a Szívetekbe minket! Segítsetek, hogy le tudjuk győzni a bűnt, ellene tudjunk mondani a Sátán kísértésének és előrehaladjunk az életszentség útján!

E felajánlás által szeretnénk megfelelni a keresztségben vállalt valamennyi kötelezettségünknek. Reátok bízunk életünket és keresztyén hivatásunkat, átadjuk Nektek szívünk és házunk kulcsát, hogy tetszésetek szerint rendelkezetek velünk.

Amen

Felajánlotta

„Egy ember életének hallatlan ragyogást, egyértelmű sodrást ad az, ha egy kívülálló ember szolgálatába áll. Szent Timóteus Szent Pál szolgálatában tanulta meg, mit jelent apostolnak lenni. Még nagyobb változást idéz elő életünkben az a tény, hogy felajánljuk magunkat (nemcsak szolgálatunkat, erőnket, időnket, hanem személyünket) valakinek, akit kiválnak, nagyszerűnek, szentnek ismerünk. Egy ilyenfajta felajánlás csak a kívülállónak tűnik úgy, mintha elveszítettünk volna szabadságunkat. Valójában pontosan az ellenkezője történik: felszabadul az ember az élet értelmetlenségétől. Tudja, kinek szolgál.

Az Úristennek felajánlani magunkat annyi, mint viszonyszeretni Őt a szó legteljesebb értelmében, hiszen Ő az, aki minket a semmiből alkotott.

Felajánlani magunkat a Szent Szűznek annyi, mint megérteni a kereszten haldokló Üdvözítő utolsó akaratát: »Íme, a te Anyád!«

A felajánlás nem pusztán egy felajánló imádság elmondása, hanem a leghatározottabb döntés, amely természeténél fogva csak örökkévaló lehet, mert a szeretet örökkévaló. Nagy lelki érettség kell hozzá, ha nem is folttalan és beérett szentség. Tudni kell, hogy egy ilyen felajánlás a keresztség szentségének mélységében gyökerezik. Ha pedig így van, akkor meg kell előznie a hármasság ellene mondásnak, amelyben újra és véglegesen szakítani akarunk a Sátánnal, minden cselekedetével és minden pompájával. Komoly életrendező lelkigyakorlatnak kell megelőznie (ha lehetséges életgyónásnak) és a lelki vezető beleegyezése szükséges hozzá.

Nem szabad a szavakkal játszani! Isten nem játszott a szavakkal. Az Ő Fia új és örök szövetséget kötött velünk saját Vérében. A Szent Szűz sohasem vonta vissza az angyal szavára, a mi üdvösségünkre mondott igent.”

(fr. Barsi Balázs)